

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Republiken Slovakien) den 22 maj 2018 – TE mot Pohotovosť s.r.o.

(Mål C-331/18)

(2018/C 294/20)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i det nationella målet

Kärande: TE

Svarande: Pohotovosť s.r.o.

Tolkningsfrågor

- 1 A. Den slovakiska lagstiftaren har till följd av domen i målet C-42/15⁽¹⁾, med verkan från den 1 maj 2018, strukit termerna "kapital, räntor och andra avgifter" i artikel 9 i zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebitel'ských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebitel'ov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lag nr 129/2010 om konsumentkrediter, andra krediter och lån till konsumenter samt om ändring av vissa lagar), avseende vilka uppgifter om återbetalning av skulden som ska ingå i avtalet, vilket innebär att såväl den lagstadgade rätten för konsumenter att i konsumentkreditsavtalet, i någon form (inte bara genom en amorteringsplan), informeras om hur betalningarna fördelas mellan kapital, ränta och andra avgifter som sanktionerna för åsidosättande av denna förskrift upphävs.
- B. Lagändringen har, från och med den 1 maj 2018, visserligen inneburit ett fullständigt genomförande av EU-domstolens dom, men i tvister angående konsumentavtal som ingåtts före den 1 maj 2018 har [slovakiska domstolar] i praktiken, genom en unionsrättskonform tolkning, i huvudsak uppnått samma resultat som det som lagstiftaren eftersträvar.
- C. Den fråga som hänskjuts till EU-domstolen avser därför tolkningen av unionsrätten vid tillämpningen av principen om ett direktivs indirekta effekt. Med beaktande av det stora antal avgöranden i vilka domstolarna tidigare funnit att konsumenterna hade rätt, enligt lag nr 129/2010, att få specificerat hur betalningar fördelas mellan kapital, ränta och avgifter hänskjuts följande tolkningsfråga till domstolen för förhandsavgörande:

Är det, vid genomförandet av principen om ett direktivs indirekta effekt i horisontella relationer mellan individer i syfte att säkerställa dess fulla verkan med tillämpning av samtliga tolkningsmetoder och den interna rättsordningen, mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen, tillåtet för en domstol att i en tvist angående ett konsumentkreditavtal som ingåtts före den 1 maj 2018 fatta ett beslut med verkningar motsvarande dem som följer av den lagändring som lagstiftaren gjort med verkan från den 1 maj 2018, för att genomföra domen i mål C 42/15?

Övriga frågor ställs endast för det fall domstolen besvarar frågan under 1C på så sätt, att det, när principen om ett direktivs indirekta effekt tillämpas i horisontella relationer mellan individer i syfte att säkerställa dess fulla verkan, följer av rättsäkerhetsprincipen att en domstol får fatta ett beslut med verkningar motsvarande dem som följer av de lagändringar som lagstiftaren gjort med verkan från den 1 maj 2018 i syfte att genomföra domen i målet C-42/15. Om så är fallet:

- 2 Ska EU-domstolens dom av den 9 november 2016 i mål C-42/15, Home Credit Slovakia och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG⁽²⁾ av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG⁽³⁾, tolkas på så sätt, att EU-domstolen har slagit fast att direktiv 2008/48 utgör hinder mot en nationell lagstiftning i vilken det uppställs krav på att specificera betalningar, inte bara i form av en amorteringsplan, utan även med angivande av alla andra belopp samt antalet och periodiciteten för amortering av den del av konsumentkrediten som utgör kapital?

- 3 Ska nämnda dom tolkas på så sätt att den, förutom vad som anges för kapitalet, även reglerar frågan huruvida en nationell lagstiftning enligt vilken ett konsumentkreditavtal ska innehålla uppgifter om belopp, antal och periodicitet för betalningar av räntor och avgifter går utöver vad som föreskrivs i direktiv 2008/48? Om domen även omfattar räntor och avgifter, går ett krav på att ange fördelningen av betalningen av räntor och avgifter i en annan form än en amorteringsplan också utöver vad som föreskrivs i nämnda förordning, i synnerhet artikel 10.2 j däri?

⁽¹⁾ Dom av den 9 november 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842).

⁽²⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

⁽³⁾ Rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986, om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT L 42, 1987, s. 48; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 202).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 24 maj 2018 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot J. m.fl.**

(Mål C-341/18)

(2018/C 294/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Motpart: J. m.fl.

Andra parter i målet: C. och H. m.fl.

Tolkningsfrågor

Ska artikel 11.1 i Europaparlamentets och rådets förordning 2016/399 ⁽¹⁾ av den 15 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) tolkas så, att en tredjelandsmedborgare som tidigare har rest in i Schengenområdet, till exempel via en internationell flygplats, ska anses resa ut i den mening som avses i kodexen om Schengengränserna så snart vederbörande, i egenskap av sjöman, mönstrar på ombord på ett fartyg som redan ligger i en hamn som utgör en yttre gräns, oavsett om, och i så fall när, vederbörande kommer att lämna hamnen med det fartyget? Eller krävs det för att det ska kunna vara fråga om en utresa att det först har fastställts att sjömannen kommer att lämna hamnen med det aktuella fartyget och om så är fallet, gäller då en viss frist för när avgången senast måste äga rum, och vid vilken tidpunkt ska då utresestämpeln ges? Eller är det en annan tidpunkt som, eventuellt under andra villkor, ska gälla som "utresa"?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 2016, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeidshof te Gent (Belgien) den 25 maj 2018 – ISS
Facility Services NV mot Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Mål C-344/18)

(2018/C 294/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Gent